

lesarabrøv

Fremjið kelduskatt

Eg havi leingi ætlað mær at skriva nøkur orð, nú val stendur fyrri. Eg er ikki vanur at skriva, so tað fer at sveima nakað nógv.

Eg eri javnaðarmaður og arbeiðsmaður og tað, sum hevur min serliga áhuga er um skattin, at tað má skipast fyrri kelduskatti so skjótt sum til ber. Eg siggi soleiðis uppá tað: at gjalda skattin so hvørt má vera rætta leiðin bæði fyrri ein sjálvan og fyrri landið, sum heild. Tá ein fær eina góða viku, so letur ein nógvan skatt. Eina minni viku so minni skatt. Er tað so, at tú ikki arbeiðir ella ert sjúkur eina viku, so letur tú ongan skatt. Sjálvsagt veit eg, at tað er ikki bara sum at siga tað, at skifta yvir, men veljarar, lat ongan orkymla tað góða viku, at siga, at tað verður so dyrt at umsitja. Eg veit, at tað er nakað dyrt, men tað kostar eisini nógv at hava fólk sitandi ár aftan á ár og bóka skattaskuld upp aftur í saman. Tað kostar meir enn fólk halda. Eg havi latið mær fortalt, at fyrri tað fastlenta fólkið kann tað gera tað sama.

Nøkur orð um tey seinastu 4 árin:

Sum so mangur annar

javnaðarmaður var eg eisini ivasamur um ta samgongu, sum vit hava havt, men í tí stóra og heila má sigast, at tað hevur gingist bara væl. Vit vóru so von við, at sambandsflokkurin skuldi vera við í samgongu. Mangt skulu vit hoyra, áðrenn oyruni detta av, men tá vit hoyrdu Paula Ellefsen siga, at nú mátti lagkøkan bytast javnt. Eg setti meg niður at hugsa um, hvussu niðurs hesin maður fær í løn tilsaman. Og meti eg, at hann hevði fingið alla køkuna.

Undir orðaskiftinum um løgmansrøðuna hoyrði eg ein mann, sum kallast Johannis Martin Olsen. Hann kritiseraði óført og tað má hann hava loyvi til, men ikki visti hann á eina einastu leið, sum var betur at ganga á nøkrum øki. Ongin kann velja ein mann uppá slíkt.

Vit verða kallaðir kommunistar, men eg vil siga tykkum, sum skrivað so nógv um tað, at tað eri eg ikki og heldur ikki teir javnaðarmenn, sum eg kenni, um tit so lesa øll leksikon úr enda í annan.

Eg eri ein trúgvandi maður og eg eri heldur ongantið forðaður í tí

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytni fyrri at fáa lesarabrøv, upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brøvini.

heldur. Eg vil siga tað soleiðis, at tað er líka lítið í stevnuváttum javnaðarfloksins, sum forðar mær at vera ein trúgvandi, sum til dømis í stevnuváttum sambandsfloksins, og kann eg minna fólk á, at tað hava ikki altíð verið góðar tíðir andaliga sæð undir borgarligum stýrum í heiminum.

Og ein kann ikki gloyma, hvat arbeiðs- og fiskimenn hava tolt undir borgarligum ella kapitalistiskum stýrum í Føroyum.

Til seinast vil eg ynskja signing yvir alt Føroya fólk og eitt gott val!

Javnaðarmaður
í Eysturoy

Fyrirspurningur til Føroya Kommunufelag

v/ Vilhelm Johannesen

Sum borgari í einari kommunu, sum er limur í Føroya Kommunufelag, vil eg loyva mær at seta henda fyrirspurning fram fyrri felagið: Sum Føroya Kommunufelaguttan iva hevur kunneika til so hevur Vágs Kommuna sett fleiri nýggj starvsfólk nú í heyst.

Tvey av hesum eru

rættilgilt álitissstørv, nevniliga ein nýggjan kommunuskrivara og ein kassameistara.

Hesi størv eru sett uttan at tey eru lýst leys!

Kann Føroya Kommunufelag góðtaka ein slíkan ódemokratiskan framferðarhætt?

Uttan orð ella boð til okkum borgarar verða hesi størv sett av nýggjum við fólkum sum onga útbúgving hevur! (uttan møguleigan rættan politiskan lit).

Vit borgarar í Vágs kommunu hava rætt til at vita, hví nýggjur skrivari og kassameistari eru settir í starv frá 1. okt. 1978.

Skulu hesi størv setast nýggjum krevja vit tey lýst leys so kvalifiserað fólk kann søkja.

Hetta má eisini Føroya Kommunufelag krevja av sinum limakommunum, ella er ongin sum verður vanligar borgaran?

Vágbingur

Viðmerking til:

«Aftur og fram er líka langt»

Edvard í Skorðini Joensen hevur í Sosialinum tann 14. oktober lesarabrøv undir hesum heiti, har hann sigur, at starvsfólkið í handlum hava fingið arbeiðstíðina longda, meðan hon hjá teimum timaløntu er stytta.

Tað er púra rætt, at frá 1. okt. bleiv arbeiðsvikan hjá teimum timaløntu stytta við einum 1/2 tíma til 42 tímar, men tá hann sigur, at arbeiðsvikan hjá teimum, sum starvast í handlum, er longd, fer hann heilt skeivur; hon hevur verið 40 tímar frá tí, S&K gjørdi sín fyrsta sáttmála í 1974, og tað er hon enn.

Fyrr stongdu handlarin kl. 17.30 allar dagar uttan leygardag, tá stongt varð kl. 12.00. Nú hava teir opið til kl. 19.00 á kveldi og til kl. 14.00 leygardag. Sera einfalt, heldur Edvard í Skorðini, arbeiðstíðin er altso longd tilsvarandi.

Til hetta skal fyrst sig-

ast, at tað bert er friggjakveld, at opið er til kl. 19.00.

Fyri at eingin skal vera í iva, ella lata seg villileiða av hesum, ið Edvard í Skorðini skrivur sum eina roynd at fiska stemmur, skulu vit upplýsa, at orðingin í sáttmálanum, hvat arbeiðstíðini viðvikur, er henda:

«Vanliga arbeiðstíðin er 40 tímar um vikuna, umframt mattíð, og verður vanligar arbeiðstíðin at liggja millum kl. 7.30 og 18.00 vanligar yrkadagar og kl. 7.30 og 14.00 leygardagar eftir nærri avgerð arbeiðsgevarans».

Sáttmálan kenna allar okkara limir og arbeiðsgevarar við.

Tá so henda nýggja fyrirteka kom og «loypu split í dansin», — fyrri at brúka orðini hjá Edvard í Skorðini — við at hava longri opið, varð einki undarligt í tí, at aðrir handlandi sóu seg noyddar, um enn treyðugt, at broyta teirra afturlating.

artiðir samsvarandi. Men hetta hevur altíð verið gjørt í tráð við sáttmálan, soleiðis at fordelingin av arbeiðstíðini hjá hvørjum einstakum hevur verið 40 tímar um vikuna. Har tað ikki hevur latið seg gjørt, er góldið fyrri úrtíðararbeiði, ella er úrtíðin kompenserað við frittíð svarandi til úrtíðartakstín.

Okkum vitandi er tað onki fakfelag, ið noktar liminum sinum at arbeiða meir enn teir vanligu tímar, sáttmálin ásetur, bert tey fáa samsýning fyrri tað. Um so var, varð felagið til størri skaða enn gagns fyrri sínar limir og arbeiðspólás teirra.

Fyri at svara uppá alt, so verður S&K stýrt av einari 5 manna nevnd, ið er vald av aðalfundinum, og ikki — «teimum stóru privatkapitalistinum», sum vit skilja mugu verða teir somu «smáborgarligu handilsmennir», ið skrivað verður um.

S&K

Hvat vil J. V?

Undir yvirskriftini Hvat vil løgmaður? skrivur J. V. í Dimmu herfyri og nevnið nakrar framstandandi danskar javnaðarmenn sum gudsfornoktarar og ateistar av versta slag o.s.fr.

Í endanum av nevndu grein metir hann løgmenn ein litlan mann at vera, men eg vil halda tað vera ein enn minni mann, ið onki annað eigur í síni politisku ómegd at verja Paula Ellefsen við, uttan at mana deyðar menn fram sum ræðubílit í politiskum kjaki. Eg vil minna teg á, at hesir menn eru komnir fyrri sín dómara, og skulu eftir Guds orði standa til svors fyrri sitt liv, men vit skulu sama veg, minst til tað!

Tú skrivur, at tá bræv løgmans til Paula Ellefsen var komið niður um, sat tú og hugsaði og tonkti, eg skal ikki geva meg út fyrri at vera tankalesara, men tá hesir gudsfornoktarar og ateistar (fyrri at brúka tinni egnu orð), eru komnir í tinar tankar, so siggi eg fyrri mær J. V. gniggja sær í lógvarnar, og ikki bara tonkja, men hann sigur skaðfróur: hasir vóru valdir av tingmonnum javnaðarmanna, tað sama sum løgmaður varð valdur til leiðara í javnaðarflokkinum. Um man nú hevði kunnað sæð eitt sindur innum, t.v.s. inn har, sum tankarnir koma fram, so vil eg halda, at tað hevði verið ein ringur dómur, hesum monnum hevði verið fyrri av J. V., um hann so sigur seg ikki døma teir.

So sigur harra J. V., alt meðan hann situr í hesum somu tonkum, at eitt annað eyðkenni er runnið fram fyrri hann, nakað sum hann hevur havt hevi til at sæð á prenti og í myndum. Áðrenn eg las viðari, tonkti eg fyrri meg

sjálvan, man hatta vera myndir hann hevur sæð á baksiðuni í Dimmalætting, tí har sær man ofta myndir av mannskepils-um uppmálað, við stórum grimum hornum og longum hala.

Harra J. V! Minnist meg rætt, so var tú ein av teimum fyrstu, sum uppundir seinasta lögtingsval legði eftir javnaðarmonnum og fekk soleiðis eina agitator fram um kristindóm. Og sum danir siga, «som man råber i skoven får man svar,» og tú hevði verið ovsmikið naivur, um tú trúði, at tinni ofta grovu álup komu at standa ósvarað. Henda kampagna, sum startaði fyrri fyra árum síðani, hevur hildið á, til stóran skaða og niðurlag fyrri Guds ríkis arbeiði á okkara landi.

Í endanum á brævinum sigur tú, at løgmaður er kominn niður í ein runudamm, og m.a. motiverar, tú hetta við, at løgmaður ikki smæðist við at fornokta fremstu javnaðarmenn her um leiðir eins og Pætur á sinni gjørdi.

Um tú her sipar til ósemju millum Atla Dam og Øregaard, veit eg ikki, men um so er, so er hetta ikki nakað dulmál, at hesir báðir ikki altíð hava verið samdir í øllum málum, eins og Dimmalættingarmenn heldur ikki vóru samdir í øllum við Kristiani Djurhuus, fyrrverandi løgmenn. Men tá Jørmund Vágadal í hesum politiska kjaki dregur hendingina fram frá okkar bibul um Pætur saman við Jesu fyrri ypperstaprestinum, og samanliknar hesa hending við ósemju millum politikkarar, so vil eg her lata lesararnar døma, hvør ið er kominn longur niður í runudamm, løgmaður ella J. V.

Suðringur

Skal Jazzfelagið eisini slaktast??

Vit eiga EITT felag í Føroyum, sum á rættan hátt uppheldur tónlistarligum virksemi. Eitt positivt felag, sum skipar fyrri, at internationalt gitin nøvn koma higar at vitja og og spæla. Eitt felag, sum hevur skipað fyrri útgávu av plátum við jazz og spælimannatónleiki, sum eru av internationalum formati, og tað hiðani, og sum seldar eru kring um ymisk lond.

Nú skal so hetta felag SLAKTAST. Av tí, at onkur tilvildarligur persónur hevur gjørt seg inn á ta heilagu ognina «bilur», meðan jazzfelagið hevur havt samkomu. Sig mær — verður beint fyrri Ebenezar, um onkur loypur á fólk har, ella bilur, meðan útfundur er?

Litil er til av mentan í Føroyum, og illa verður farið við henni, og ringar umstøður hevur hon í for-

vegin. Og serliga møguleikin hjá ungfolki okkara at skemta sær og fáa okkurt á goggin, tá neyðugt er, er litil. Tí er ungdomur okkara innikleimdur sálarliga, og fær útrás gøgnum at sláast við liv-liv livandi og deyðar lutir.

Her er HAVNAR JAZZFELAG ein undanteka. Her fær tú internationalan kvalitets-tónleik, og ikki neonið-